

A BALF ALAPÍTVÁNY
idén is megtartja hagyományos farsangi bálját ezúttal
kísérleti jelleggel, egy kicsit másként!

2010. február 13-án, szombaton 19 órai kezdettel
a balfi József Attila Művelődési Házban.

A FARSANGI BÁL IDÉN JELMEZ-ÉS BATYUSBÁL!!!

Belépődíj 1500.- Ft

FIGYELEM:

Aki jelmezben, beöltözve érkezik, az belépéskor 500,- Ft értékben tombola jegyet kap.

(A félreértések elkerülése végett: egy furcsa szemüveg, vagy egy különös kalap önmagában nem tekinthető jelmeznek!)

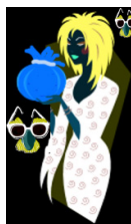
Jegyek elővételben asztalfoglalással együtt

2010. február 1-től február 10-ig, az asztallétszám megadásával a kultúrházban, nyitvatartási időben megvásárolhatók.

(Jegyek a helyszínen is kaphatók, de szabad asztalt nem tudunk garantálni.)

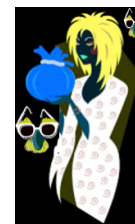
A bál BATYUSBÁL jellegű, tehát a bálozók, a magukkal hozott ételeket, süteményeket fogyasztathatják, egymásnak kínálhatják!

Ugyanakkor kérjük a bálozókat, hogy a batyukban italt ne hozzanak magukkal, italokról a helyszínen a büfé gondoskodik térítés ellenében!

TOMBOLA!

Értékes nyereményekkel és fődíjjal!

ZENE: JÁRÓKA DUÓ

A korábbi évek gyakorlatához hasonlóan várjuk tombola felajánlásait.

Tombolatárgy felajánlásait a művelődési házban fogadjuk köszönettel!

Kérjük Balf lakosságát, hogy minél többen jöjjenek el a bálra, hiszen a garantált jó hangulat mellett a teljes bevételt Balf kulturális- közösségi életére és a falu szépítésére fordítjuk.

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA BALFON

Számomra mindig nagy öröm a balfi kulturális programokon való részvétel, a bensőséges, meghitt megemlékezések hangulata magas szintű irodalmi-művészeti élménnyel párosul. Különösen így volt a 2010 január 23-i Magyar Kultúra Napja alkalmából tartott megemlékezésen.

Mivel is kezdődhetett volna a műsor, mint a Himnusz teljes meghallgatásával, melyet H. Nagy Cecília méltóságteljes, pontos tolmácsolásában hallgathattunk meg.

A település, bár közigazgatásilag Sopronhoz tartozik, mégis egy kis mikroközösség, mely most ismét tanújelét adta a kultúra támogatása érdekében az összefogásnak azzal, hogy egy zongorát vásároltak meg -

közadakozásból. A 180000 Ft-ért beszerzett, sokat tudó, formás hangszert a helyi zenei élet motorja: Bader Erik karnagy úr szólaltatta meg, egy kis minikoncert formájában különböző hangokon (a csembalótól az orgonáig) játszott klasszikus dallamokat, no meg egy filmzenét és népdalokat is. A Balfi Kórus biztos jól jár a hangszerrel, de szólisták bemutatkozása is lehetővé válik így.

A fő program egy kiállítás volt, mely az első világháború befejezése előtti népiskolai, színes és történelmünken átívelő faliképeket, nyomtatottakat mutatott be. Szabó Attila gyakorló pedagógus szakavatott megnyitójából is megérthettük, hogy milyen erős hazafias nevelést kaphattak az akkori Nagy-Magyarország 14000 népiskolájának nebulói, de sajnos Trianon, de méginkább 1948 után

az ilyenfajta érzelmi töltés egyszeriben eltűnt az elemi iskolákból. Az ötvenes években másfajta képeket kellett sajnos nézegetnünk - kopasz, szakállas férfiak portréit leginkább.... (Így - érthető, hogy a hazafias nevelésünk is hagyott némi kívánnivalót maga után....)

A megemlékezés, melyet a Fideszes helyi és országgyűlési képviselő is megtisztelt és köszöntött, "A Dunánál" című József Attila vers művészi tolmácsolásával zárult, a helyi előadóművésznek aktualitásokat is kihangsúlyozó versmondásával.

Vörösbor (balfi, természetesen) sem hiányzott, mellette baráti beszélgetéssel oldottuk az ünnepi hangulatot.

Köszönjük az intézményes támogatás mellett a Huszár házaspár remek szervezését, mely ismét igazolta, hogy most is érdemes volt Balfra elmenni....

Németh Miklós mérnök-közg.

Ivanics Ferenc
országgyűlési képviselő

Bader Erik
karnagy úr

H..Nagy
Cecília

Szabó Attila
a kiállítás szervezője

(Fotó: Pénzel Péter)

A Vöröskereszt balfi csoportja ezúton értesíti a lakosságot, hogy

2010.február 23-án 16-19 óráig
VÉRADÁS

lesz a balfi
József Attila Művelődési Házban!

Szeretettel várjuk régi és új véradóinkat!

Teremfoci

December 28-án tartották a balfiak hat helyi, alkalmi csapat részvételével hagyományos karácsonyi foci teremturnájukat a nagycentki sportcsarnokban. Az alkalmi csapatok (pl. Nősök, Nőtlenek, Fiatalok, stb.) jó hangulatú mérkőzéseket vívtak, végül a tornát Reichardt Laciék alkalmi együttese nyerte.

Az este közös pizzázással és sörözéssel ért véget. Aki ledolgozta a mérkőzéseken a karácsonykor felszedett plusz kilókat, este pótolhatta az elvesztett kalóriákat. A tornát - mint minden évben - a Balf Alapítvány támogatta.

Az ELKE Alapítvány ajándékai

A karácsonyt megelőző napokban maga Elke Schulte asszony, a kuratórium elnöke járt Balfon Szőke Mária kíséretében. Megrakott autóval érkeztek: ajándékot hoztak a balfi gyerekeknek. A mintegy 30 szépen becsomagolt dobozt átadtuk a balfi óvodának, ahol a gyerekek nagy örömmel fogadták a játékokat, édességet, ruhaneműt tartalmazó gondos kezek által, látható szeretettel csomagolt küldeményt. Köszönjük.

BOGNÁR ANTAL

Január 11-én, 61 éves korában elhunyt Bognár Antal. Férj, édesapa, nagypapa, testvér, após, vőtárs – rokon és jóbarát.

Tóni nagy küzdő volt, hiszen éveken keresztül harcban állt a gyilkos kórral, hitte, hittük, hogy Ő lesz a győztes. Nem így történt, az erő elfogyott. Kevésnek bizonyult az Őt körülvevő szeretet, a támogatás, az élni akarás, a betegséggel szemben. A halál lett a „nagy győző”.

Mi hozhat a családnak megnyugvást? Talán az idő. Tudom, hogy a mindennapokban ott van: a Tóni így csinálta volna, a Papa mindig azt mondta...

Az élők emlékeznek. Jön a tavasz, elmegyek a kerted előtt és Te már nem kapálgatsz. Nem kérdezem hová megyek, én sem kérdezhetem többé: hogy vagy Tóni?

Büszke voltál a családnadra, a kertedre, örömmel kortyoltál a borból jóízű beszélgetések közepette. Örülni tudtál az életnek, hiszen szeretet adtál és kaptál.

Hiányozni fog a szál orgona, amit minden évben kaptam Tőled, de az orgonabokor megmarad, Te ültetted. Illatozik és emlékezik.

Búcsúzunk Tőled, nyugodj békében!

(HNC)

Részönkormányzati hírek

Sopron-Balf Településrészi Önkormányzata legközelebbi fogadóóráját 2010. február 3-án, 18 órától tartja a művelődési házban.

Ezúton is értesítjük a lakosságot, hogy a járdaépítés a Bozi utcában azonnal folytatódik, ha az időjárás ezt lehetővé teszi.

A Turay Ida
Színház

BETLEHEM CSILLAGA

című előadására
várjuk szeretettel
közönségünket a

**balfi József A.
Művelődési**

Házba,

január 31-én
vasárnap 11 órai
kezdettel.

Belépődíj: 800.- Ft

Készült Sopron MJ. Város
Önkormányzata, Sopron-Balf
Településrészi Önkormányzata, a Balf
Alapítvány támogatásával, a soproni
FORENO Foglalkoztatási és
Rehabilitációs Nonprofit Kft.

Nyomdájában, 400 példányban
Felelős vezető:

Földes Tamás üv. igazgató
Nyilvántartási szám:

2.9.1/ 464-1/2005

Felelős szerkesztő: Huszár László
Postacím:

9494 Sopron-Balf, Fertő u. 8.

Tel: 06/20 – 587-3439 (naponta 18 óra
után hívható)

e-mail: sobaten@freemail.hu

honlap: <http://balf.sopron.hu> -

médiapartenerünk:

www.fertopart.hu

JANUÁR 22. A MAGYAR KULTÚRA NAPJA

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük meg január 22-én, annak emlékére, hogy – a kézirat tanúsága szerint – Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le Csekén a Himnusz kéziratát. Az évfordulóval kapcsolatos megemlékezések alkalmat adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk évezredes h a g y o m á n y a i n k n a k , gyökereinknek, nemzeti tudatunk erősítésének, felmutassuk és továbbadjuk a múltunkat idéző tárgyi és szellemi értékeinket. Az emléknapon országszerte számos kulturális és művészeti rendezvényt tartanak. E naphoz kapcsolódva adják át a magyar kultúrával, továbbá – 1993 óta – az oktatással, pedagógiai munkával kapcsolatos díjakat: Apáczai Csere János-díj, Brunszvik Teréz-díj, Éltés Mátyás-díj, Karácsony Sándor-díj, Kiss Árpád-díj, Németh László-díj, Szent-Györgyi Albert-díj.

A Himnusz és a Szózat története Himnusz

A nemzeti himnuszok elődei azok a fennkölt hangulatú versek és egyházi énekek voltak, amelyeket a XVI. századtól kezdve Európa-szerte énekeltek a templomokban. Ezekből a dallamokból alakultak ki az egy-egy nagy közösségben énekelt néphimnuszok, majd szerencsés esetben a nemzeti himnuszok. Magyarországon a XVIII. században két néphimnuszoként énekelt vallásos dal is elterjedt, sokan ismerték, tartalmát mélyen átérezték, egyetértettek vele. Régi énekeskönyvekben megtalálható volt a katolikus magyarság

néphimnusza az „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga” és a „Boldogasszony anyánk” kezdetű ének. Az utóbbi lejegyzett szövegét Szoszna Demeter, pannonhalmi bencés szerzetes 1715-ös énekeskönyvéből ismerhetjük. Több különböző változata is ismert, közülük egyik az alábbi rövidebb változat:

Boldogasszony anyánk

(Régi magyar himnusz,részlet)
Boldogasszony, Anyánk, régi nagy Patrónánk,
nagy ínségben lévén, így szólít meg hazánk:
R.: Magyarországról, Édes hazánkról,
ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga

(Szent István királyhoz, részlet)
Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga!
Ki voltál valaha országunk istápjál
Hol vagy István király? Téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben teelőtted sírván.

A református magyarság néphimnusza a 90.zsoltár volt, ezt a református egyházi éneket magyar református zsoltárnak is nevezik. Íme ebből is egy rövid részlet:

Tebened bízunk eleitől fogva,
Uram, téged tartottunk hajlékunknak!
Mikor még semmi hegyek nem voltak,
Hogy még sem ég sem föld nem volt formálva,
Te voltál és te vagy, erős Isten, És te megmaradsz minden időben.

A XIX. század elején hivatalos alkalmakkor Magyarországon is az osztrák császárhimnusz (Joseph Haydn: Gott erhalte) csendült föl mint az országot jelképező

közösségi dal. De ebben az időben már gyakran felhangzott a Rákóczi-nóta vagy a Rákóczi-induló is, mint a magyarság kifejezője, amit a hatóság többször be is tiltott. Kölcsey Ferenc 1823. január 22-re kelteve írta meg a „Hymnus”-t. Azt a versét, amely egymagában örökre megőrizte volna nevét, ha semmi mást nem is írt volna. Irodalomtörténészek kimutatták, hogy a költemény valószínűleg nem egyetlen napon született. Egyes gondolatok, kifejezések föllelhetők Kölcsey korábbi műveiben, más gondolatok pedig a még korábbi magyar irodalomban. A költő kivételes érzékenysége tudta összesűriteni tökéletes tartalmi és formai egységbe mindazt, ami egy nép sok évszázados történelmében fontos. A vers olyan érzelmi telítettségű, hogy egyesek pesszimizmust, mások egyenesen a jövő további eredményes harcaiban való bizakodást olvasnak ki belőle.

Szózat

A magyaroknak még egy nagy mű kínálkozott a himnuszi rangra: Vörösmarty Mihály „Szózat”-a. Megjelenésekor, 1836-ban így ajánlják mindenki figyelmébe – már akihez eljutott az Auróra című almanach -: „...reményljük, nem fog elhangzani figyelem 's hatás nélkül, és ohajtjuk is, hogy a szózat tettet szüljön...” A versek és a röviden idézett kommentár nagyon jól érzékeltetik a korabeli hangulatot, a gondolkodás irányait, a feszültséget, az immár nemzeti önbecsülésre építő tenni akarást. Ebben a helyzetben akadt még egy kiváló ember, Bartay Endre, a Nemzeti Színház igazgatója - maga is zeneszerző -, aki sok más serkentő pályázat kiírása között megérezte mindkét vers nagyságát, és szükségesnek tartotta megzenésítésüket. A Szózat zenéjére 1843-ban, a Himnusz zenéjére pedig 1844-ben

meghirdetett pályázat óriási érdeklődés mellett, óriási sikerrel zárult. Mindkét dalmű (Egressy Béni és Erkel Ferenc szerzeményei) - bár egyik sem énekelhető könnyen -, rövid időn belül kedvelt lett és elterjedt. Erkel Ferencnek – a Nemzeti Színház karmesterének – díjnyertes, a Himnuszra írt pályaműve a várakozásnak megfelelően - már a születése pillanatában - nagy reményekre jogosított. A magyar nemzet himnuszává hivatalosan 1903-ban vált. A hivatalos elismerés azonban évtizedeken át késlekedett, az csak 1990-ben történt meg, amikor nemzeti jelképeink sorába a címer és a zászló mellé a legfiatalabbat, a Himnuszt is Alkotmányunkba iktattuk. Nem szerencsés rangsorolni a nemzeti himnuszokat, ám elmondhatjuk, hogy a magyar himnusz mind irodalmi és zenei, mind formai és tartalmi szempontból kiemelkedően jeles mű. Büszkének lehetünk rá!

Feldmanné, Zsuzsa

Gyertek Lányok, Asszonyok!

Ismét a szokott rendben,
(szerdán és pénteken fél
hétől)

AEROBIK

a kultúrházban!

Mindenkit szeretettel
várunk!

 SZILVI

Egyházközségi rovat

Püspöki körlevél 2010.

január 1-re

/Részlet/

Kedves Testvérek!

Az Úr Jézus Krisztus nevében kezdjük el ezt a 2010-es esztendőt.

Ma a Szűzanyának, mint Isten Szent Anyjának főünnepe van. Még az Úr Jézus is, mint ember, mint gyermek, a Szűzanya és Szent József példájából tanult meg imádkozni, dolgozni, templomba menni, pedig Ő Isten Fia volt.

Így a mi családjaink is csak akkor tudják átadni keresztény hitüket, ha ők is keresztényként élnek.

Nem azért, mert ez egy szép szokás, **hanem azért mert meggyőződtek arról, hogy Jézus Krisztusban van az igazság.** És ez a hit tartja össze a családokat, belőle fakad az önzetlen szeretet, gyermekeink jövője és az idős szülők biztonsága.

Akik a keresztény életet csak szokásnak tekintik, azok keresztelésben, elsőáldozásban, bérmálásban vagy szentségi házasságkötésben csak szolgálatot látnak és csodálkoznak, vagy fel vannak háborodva, ha feltételeket támasztunk, vagy a felkészülés fontosságára hívjuk fel a figyelmüket.

Legyen ez az új esztendő keresztény családjaink számára a hitben és a keresztény életben való megújulás éve!.....

A jó szülők szeretnének gyermekeiknek mindent megadni, azt is, amit annak idején ők nem kaphattak meg. **De bármit is megadhatnak nekik, ha nem adják meg a Jézus Krisztusba vetett hitet, a keresztény életet, - nem adtak nekik semmit.**

A legnagyobb ajándék, amit a szülők gyermekeiknek adhatnak, az a hívő, szeretetteljes családi légkör, közös ima, vasárnaponként

a szentmisén való részvételük gyermekeikkel együtt, minden más csak ezután következik.

Aki sajnós elhagyja a szentmisét, hittant, az ezzel is jelzi, hogy számára mindez csak egy szép szokás, és nem életet meghatározó igazság. Ezért a jövő tanévtől kezdve, akik a felső tagozatban kihagynak egy-két évet a szentmisére járásból, vagy hittanból, azok a VIII. osztály végén nem bérmálkozhatnak meg, csak akkor, ha mulasztásukat bepótolják a VIII. osztály befejezése után egy vagy két éves templomi hitoktatással. Ez azt jelenti, hogy aki legalább a VIII. osztályban jár hittanra, szentmisére annak egy évig, aki a VIII.-ban sem jár, annak legalább két évig kell hittanra és szentmisére járva bepótolni a mulasztását.

Az Egyház senkit sem rekeszt ki a szentségek vételéből, de minden szülőnek és gyermeknek el kell döntenie, hogy valóban Jézus Krisztussal akar-e találkozni, a keresztény életre felkészülni, vagy csak egy szokásnak eleget tenni. Olyan döbbenetes hallani, amikor felnőtt fiatalok így emlékeznek vissza szüleikre: „sajnos nekem olyan szüleim voltak, akiktől nem kaptam keresztény nevelést.”

Segítsük egymást, családok a családokat, hogy legalább a mi gyermekeink felnőtt korukban ne vádolhassanak minket így, hanem azt köszönhessék meg, hogy a keresztény hitre vezető első hitoktatóik – a szüleik voltak!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves testvérünknek Istentől áldott, boldog újesztendőt! Győr, 2010. január 1.

Dr.Pápai Lajos
győri megyéspüspök

Akik nem hallották e közérdekű gondolatokat, azok is megismerhessék a tartalmát:

Szeretettel:

Csukovits Györgyné

OLVASÓI LEVÉL

Őrizzük a lángot!

Nem akartam bokszesztyűt húzni. Sokkal inkább csak egy épkézláb, észérvet, segítő, jószándékú, használható, jó, értékes, humoros vagy netán csak gyönyörködtető ötletet, választ kapni.

Nos, ez nem sikerült. Ugyanis az a közmondás amit válaszként kaptam, itt nem állja meg a helyét. De kaptam helyette indulatot, sőt mi több rosszindulatot, mely a rövidke cikk majd minden sorából sugárzott. Persze aki csak hébe-hóba veszi kezébe az újságot, akkor is csak azért, hogy kritikát fogalmazzon meg olyan emberekkel szemben, akik hosszú évek óta a közösségért tesznek, dolgoznak ellentétben vele, aki jóllehet még egy morzsát sem tett le Balf asztalára. Talán ezzel akarja kompenzálni saját tehetségtelenségét. Igen. Az nem tudhatja, hogy ez a szó nem a fizikai értelemben vett "nagy" - t takarja, hanem a régmúltból ered, egy fiatal lány tollából, aki ezzel állított örök emléket, fejezte ki tiszteletét nagyrabecsült nagyanyja iránt. (Ez több alkalommal is megjelent az újságban.)

De a sors márcsak ilyen. A biológiai óra ketyeg és lám egyszer csak ő is nagy lett. De a szó nem veszített sem szellemi, sem erkölcsi értékéből.

Na tehát, most már nem kell tovább boncolgatnia a kedves "jószándékú" levélírónak, miért így írom alá verseimet, esszéimet, tudósításaimat, egészségügyi rovatomat.

Kedves balfi Polgárok!

Reméljük idén is lesz Szüreti Mulatság. Szép, vagy ötletes jelmezekkel mondanivalóval tarkítva. Ezen már én résztvevőként "szépkoromra" való tekintettel nem leszek jelen. Ezen

utolsó írásommal elköszönök Önöktől, mint felvonuló s mint "újságíró" is.

Köszönöm Önöknek (Nektek), hogy együtt dolgozhattunk, izgulhattunk és tervezhattunk mindig a következő évre. Sajnos néha az örömben öröm is vegyül.

Minden szüreti készülődésem során egy szomorú dolog jut eszembe. Ugyanis én terveztem, készítettem azt a mitológiából merített kompozíciót is, amit egykoron kedves, mindig jókedvű barátunk Miszori Géza viselt. Sajnos ő már nem lehet közöttünk. Emlékét örökké megőrizzük. A négy évvel ezelőtti szüreti karneválon ebbe az újratervezett kompozícióba, jelmezbe öltöztettem családomat az ő emlékének tiszteletére. Örömmel hallottuk a tömegből kiszűrődő hangokat, a felismerést, a megható emlékeztetést halott polgártársunkra. De hát ez az élet. Nem áll meg, megy tovább nélkülünk is a maga útján. De remélem most jön majd T.K., aki majd megmutatja mi is a lényeg. (De talán nem is létezik, hiszen nincsen lakcíme sem.)

Vagy mégsem? Itt élek én is, ha megengedik, egy nagyon ismert közmondással mi szerint "savanyú a szőlő" mondta a róka, mert olyan magasan volt, hogy nem érte el szegény pára. Több alkalommal felkérést kaptunk, hogy vegyünk részt más falvak felvonulásán is jelmezeinkkel. Falunk évek óta nagy tiszteletnek örvend, mind határainkon belül és kívül is. Sok-sok ember pont erre a két napra tervezi minden évben a kirándulást, hogy részese lehessen ennek az eseménynek. Így, hát arra kérem Önöket, folytassák amit 11 évvel ezelőtt elkezdtünk. Őrizzék meg hagyományainkat, őrizzük a lángot továbbra is. Legyen a falunk arról híres, hogy itt összetartó emberek élnek akik tisztelik egymás munkáját. Csak nehogy valami nagyot vagy

szépet álmódjanak, netán meg is valósítsák azt. Mert ugye ez egyeseknek nem tetszik. Komolyra fordítva a szót, kedves Lakótársaim!

DE IGEN! Önök igenis álmódjanak és valósítsák meg álmaikat, gondolataikat, ötleteiket. Még akkor is, ha ezek csak tiszavirág életűek, hiszen csak egy napra szólnak. De ezek a dolgok nagyon szép emlékekké tevődnek össze. Összetartó közös élmények, amelyek sokáig élnek az emberek emlékezetében. Maradok továbbra is barátsággal, ha nem is írásaim révén, de annál többször élőszóval az utcán, vagy akár a kisboltbani találkozások, beszélgetések alkalmával éppúgy, mint ahogy otthonomban is szívesen látok mindenkit. Akár kéréssel, jelmezkiölcönzéssel akár csak egy jótanács, vagy jóízű beszélgetés ürügyén fordulnak hozzám.

Kívánok Önöknek kitartást, szép felvonulást. Ehhez még nagyon szép időjárást és jóindulatú hálás Közönséget.

Üdvözléssel és tisztelettel:

Kincses Ferencné (nagyi)

Őszintén sajnáljuk, hogy felkérésünk, mely a szüreti napokkal kapcsolatos észrevételekre és javaslatokra vonatkozott, lassanként személyes csatározásokba csapott át.

Az újságírói (szerkesztői) etika és a sajtószabadság is megköveteli azt, hogy minden véleménynek helyet adjunk, amennyiben a hozzászóló vállalja kilétét és írása nem durva, közönséges vagy uszító. (Gyakorlat, hogy a személyiségi jogok védelmében monogrammal jelezzük a szerző nevét, vagy fantázianevet írunk, ha egyébként maga szerző kéri és nevét, címét a szerkesztőségben leadja.)

A lovagiasság szabályai azt kívánják, hogy a megszólítottak viszontválaszra helyet biztosítsunk. Így járunk el most is, de ezzel ezt a vitát lezártuk tekintjük.

Továbbra is várjuk viszont bárkinek ötleteit a Szüreti Napok és egyéb közös programok még tartalmasabbá és sikeresebbé tételéhez!

(A szerk.)

December 13. Luca napja (Egy kis történet)

„Nem ihatok másból, csak tiszta forrásból.” – írta Nagy László, a földből nőtt szobor. Gyökerei ősi paraszti gyökerek, amit büszkén vállalt. Az ősi erő, a tudás, a játék, tisztesség maga volt.

Játék. – Tudjunk és merjünk játszani, mint ahogy azt tették gyerekeink Kovács Krisztián vezetésével. December 13-án Lucázni jöttek, felelevenítve ezt a szép néphagyományt, népszokást, azaz tiszta forrásból merítettek.

Nagy öröm volt, amikor otthonunkba jöttek versekkel, mondókákkal, és hihetetlen szeretettel Lucáztak: „Kitty-kotty kettő...” Boldogságot hoztak, nekünk és maguknak is, mindazoknak, akik óhajtják és szeretik a játékot, a múltat, amit így lehet megőrizni, megmenteni. Látszott mindnyájukon az öröm és a szeretet.

Köszönöm, köszönjük gyerekek és Krisztián, a falu és a magam nevében. Ilyen történetekkel épül a közösség, nemesedik a lélek, így tesszük hozzá közösségünk kultúrájához a magunk erejét, tudását, ötleteit. Tiszta forrásból.

Megköszönve mindenkinek, aki akár pénzzel, akár munkával, energiával, ötletekkel járul hozzá a közös sikerhez, segíti Balfot, Sarkady Sándor szavait idézem: „Ez a település egy kultúrtelepülés.” Legyünk büszkéek rá! (HNC)

Figyelem!

Kedves Balfiak! Kedves Balfot Szerető Polgárok!

A Balf Alapítvány azzal a tiszteletteljes kéréssel fordul Önökhöz, hogy a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan személyi jövedelemadójuk 1%-át az Alapítvány számára szíveskedjenek felajánlani. A közhasznú alapítvány munkássága már ismert mindnyájuk előtt. Nincs olyan megmozdulás vagy rendezvény településünkön, amiben ne működne közre, nem vennék ki részünket akár anyagiakban, akár tevőlegesen. Többek között, hogy ezt az újságot Önök havi rendszerességgel ingyenesen kézhezkapják, az is nagy részben az alapítványi támogatásnak köszönhető. Kérjük, ezért ne feledkezzenek meg rólunk és adják le ki-ki munkahelyén vagy az önadózók jövedelembevallásukhoz csatolják azt a már kitöltött szelvényt, **amit a Balfi Hírekből is kivághatnak.** Ld. lent.

Köszönettel a Balf Alapítvány Kuratóriumának nevében:

Foki Gábor elnök

Itt levágandó!

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1 8 5 2 6 3 7 2 - 1 - 0 8

A kedvezményezett neve: Balf Alapítvány
Ennek kitöltése nem kötelező.

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltse ki, ha valamely társadalmi szervezet, alk vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezm. adószámát, a borítékon pedig az ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT tünteti fel.

A
rendelkező
nyilatkozatot
vágja
ki az
újságból
és adja
le a
leírtak
szerint!